

ROMÂNIA

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

Parlamentul României
Camera Deputaților

ROMÂNIA
ADMINISTRAȚIA PREZIDENTIALĂ
CANCELARIA PREȘEDINTELUI
INTRARE / IESIRE Nr. 360
Ziua 27 Luna 02 Anul 2012

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
PREȘEDINTELE
Intrare Nr. 1/27/12
20 Luna 02 Ziua 27

București, 27 Februarie 2012

B.P. Nr. 183 din 27.02.2012

Doamnei Roberta Alma ANASTASE
Președinta Camerei Deputaților

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
REGISTRATURA GENERALĂ
Nr. intrare 790
Data 27.02.2012

Stimată Doamnă Președintă,

Am primit din partea dlui. Florian MIHALCEA o serie de propuneri vizând Legea lustrației. Această Lege are în vedere limitarea temporară a accesului la unele funcții și demnități publice pentru persoanele care au făcut parte din structurile de putere și din aparatul represiv al regimului comunist în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989.

Legea adoptată de Senat la data de 10.04.2006 și de Camera Deputaților la data de 19.05.2010, a fost contestată la Curtea Constituțională și declarată neconstituțională.

Conform prevederilor art. 147 alin. (2) din Constituție „În cazurile de neconstituționalitate care privesc legile, înainte de promulgarea acestora, Parlamentul este obligat să reexamineze dispozițiile respective pentru punerea lor de acord cu decizia Curții Constituționale”.

În urma reluării dezbaterilor pentru punerea legii în acord cu decizia Curții Constituționale, Legea lustrației a fost respinsă de Senat la data de 26.04.2011.

Având în vedere competența exclusivă a Parlamentului în ceea ce privește punerea de acord a legii declarate neconstituționale cu prevederile Constituției și cu decizia Curții Constituționale, vă transmit anexat, propunerile primite din partea dlui. Florian MIHALCEA, cu rugămintea de a acorda o atenție sporită subiectului.

Cu întreaga considerație,

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**AMENDAMENTE PROPUSE SPRE ANALIZĂ
COMISIEI JURIDICE A CAMEREI DEPUTAȚILOR
PRIVIND**

LEGEA LUSTRAȚIEI

**privind limitarea temporară a accesului la unele funcții și demnități publice
pentru persoanele care au făcut parte din structurile de putere și din
aparatul represiv al regimului comunist în perioada 6 martie 1945 - 22
decembrie 1989.**

TEXTUL LEGII ADOPTATE DE PARLAMENT	MOTIVAȚIA DE RESPINGERE A CURȚII CONSTITUȚIONALE A ROMÂNIEI - DECIZIA 820/07.06.2006	AMENDAMENTE PROPUSE SPRE ANALIZĂ COMISIEI JURIDICE A CAMEREI DEPUTAȚILOR	MOTIVAȚIA AMENDAMENTELOR
PREAMBULUL LEGII Adoptarea prezentei legi este necesară pentru consolidarea valorilor și instituțiilor democratice din România și pentru protejarea principiilor fundamentale prevăzute de Constituție, justificând astfel restrângerea exercitării unor drepturi și libertăți ale unor persoane, prin restrângerea exercitării dreptului de a ocupa funcții numite sau alese în structurile de putere și în aparatul represiv al regimului comunist, în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989.	Curtea Constituțională consideră că lustrația se poate constitui ca reper moral, de rememorare a ororilor comunismului, dar și ca măsură temporară de excludere de la funcțiile de conducere a unor autorități și instituții publice a persoanelor care au lucrat sau colaborat cu regimul comunist. Lustrația nu înseamnă, însă, epurare sau răzbunare pentru alegeri ideologice greșite ori accidente biografice, ci încercarea de regăsire a demnității și încrederii, precum și redarea autorității instituțiilor fundamentale ale statului. Lustrația accentuează mai ales principiul responsabilității în exercitarea demnităților publice. Dincolo de numeroasele probleme morale, sociale, politice, economice, legale etc. care se pot ridica după adoptarea unei legi a lustrației, aceasta are, per ansamblu, un efect pozitiv în perioada de tranziție a fostelor	Adoptarea prezentei legi este necesară pentru consolidarea valorilor și instituțiilor democratice din România și pentru protejarea principiilor fundamentale prevăzute de Constituție, într-o țară pe care regimul comunist a condus-o prin constrângere și încălcarea drepturilor omului în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989. În România, regimul comunist a fost declarat oficial, de către șeful statului, un regim "ilegitim și criminal". Această lege se constituie ca reper moral, de rememorare a ororilor comunismului, dar și ca măsură temporară de excludere de la funcțiile de conducere a unor autorități și instituții publice a persoanei care s-a aflat în structurile de conducere a regimului comunist sau în cele	În textul original s-a strecurat o greșeală de dactilografiere ceea ce a făcut ca preambulul să fie confuz, iar formularea să aibă, așa cum se arată și în Decizia Curții Constituționale o "(...) formulare într-o manieră defectuoasă, confuză și deficitară (...) ceea ce (ar) duce la concluzia că restrângerile și interdicțiile prevăzute de această lege au ca scop restrângerea exercitării dreptului de a ocupa funcții numite sau alese în structurile de putere și în aparatul represiv al regimului comunist, în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989". Pe de altă parte, în preambulul legii inițiatorul și-a dorit să arate mai clar care este motivația legii, de ce tardivitatea invocată nu se susține și, folosind, în special, considerații din motivația Curții Constituționale, de ce considerăm că legea este în deplin acord cu Constituția.

țări comuniste în vederea trecerii la un stat democratic, de drept, bineînțeles, dacă este adoptată în conformitate cu prevederile constituționale ale statului respectiv. Principiul egalității accesului la o funcție publică este consacrat prin Declarația Drepturilor Omului și Cetățeanului din 1789, precum și în art.21 paragraful 2 din Declarația Universală a Drepturilor Omului din 10 decembrie 1948, potrivit căruia "Orice persoană are dreptul de acces, egal, la funcțiile publice ale țării sale" și în art.25 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice din 16 decembrie 1966, potrivit căruia "Orice cetățean are dreptul și posibilitatea, fără niciuna dintre discriminările la care se referă art.2 și fără restricții nerezonabile; [...] c) de a avea acces, în condiții generale de egalitate, la funcțiile publice din țara sa". Astfel, sunt interzise discriminările bazate pe rasă, sex, religie, opinie, avere, origine socială etc., dar fiecare stat are dreptul să impună, pe cale legislativă, anumite condiții	repressive ale poliției politice din România, în perioada regimului totalitar. Legea încearcă, așa cum remarcă și Curtea Constituțională a României, o regăsire a demnității și încrederii naționale, accentuând principiul responsabilității în exercitarea demnităților publice. Participarea persoanei aflate sub incidența prezentei legi la conducerea vieții publice din România este, în continuare, periculoasă pentru consolidarea democrației, ținând cont de acțiunile ce au pus în pericol statul de drept și democrația, realizate chiar după instaurarea noului regim democratic. Câteva exemple: masacrarea populației civile după 22 decembrie 1989 folosindu-se diversiunea "teroriștilor", mineriadele din 1990 (care au condus la amânarea aderării României la Consiliul Europei), din 1991 (soldata cu răsturnarea în forță a guvernului) și chiar din 1999, precum și alte acțiuni menite să
--	---

specifice pe care trebuie să le îndeplinească un funcționar public, cum ar fi cetățenia, exercitarea deplină a drepturilor civile și politice, moralitatea etc. Așadar, în toate statele membre ale Uniunii Europene există condiții specifice pentru accederea la o funcție publică.

Unele state membre cer deținerea anumitor diplome sau a unor studii specifice diferitelor niveluri de ocupare, altele solicită anumite competențe lingvistice, cunoașterea drepturilor civile, obligații militare, limită de vârstă, aptitudini fizice etc. De asemenea, posturile care implică respectarea unui secret profesional necesită un control de securitate.

În țările foste comuniste, o condiție specială pentru accederea într-o funcție publică o reprezintă neapartenența la nomenclatură și, ca o consecință, a apărut conceptul "lustrație", termen ce semnifică procedura existentă în aceste țări de a-i arăta pe cei care au colaborat cu fostul regim și de a le interzice ocuparea unor funcții publice. Această practică a apărut ca o

submineze economia națională, cum ar fi Caritas sau prabusirea FNI, condus, în toate filialele județene, de foști ofițeri de Securitate. Pentru ca astfel de structuri să nu mai poată funcționa, este necesar să dispară și „brațul de acoperire” politic.

Statul comunist, “ilegitim și criminal”, a fost condus nu doar de Nicolae Ceaușescu, ci de un întreg aparat care a acționat în sensul încălării drepturilor omului, a constituției și a legilor aflate atunci în vigoare și, mai ales, a tratatelor internaționale semnate și ratificate de România, în special a celor prevăzute în Declarația Universală a Drepturilor Omului, document ce era parte integrantă a legislației României din acea perioadă. Cei care au condus partidul comunist au încălcat drepturile omului prin chiar atribuțiile lor de serviciu prevăzute în fișa postului și nomenclatorul de funcții al partidului comunist.

În ceea ce privește funcțiile de demnitate publică și magistrații,

garanție a respectării statului democratic, de drept, în vederea bunei funcționări a administrației publice bazate pe credibilitatea și loialitatea funcționarilor publici.

Toate țările foste comuniste din Europa Centrală și de Est care au aderat la Uniunea Europeană s-au confruntat cu problema lustrației, adică a interzicerii accesului sau îndepărtării din instituțiile publice a acelor persoane cu privire la care există certitudinea că au făcut parte din regimul comunist.

Fiecare țară confruntată cu problema lustrației, în funcție de scopul urmărit și de specificul național, a adoptat un anumit tip de realizare a lustrației, considerându-se, în doctrină, că Cehia a reglementat un model radical, că Lituania și țările baltice au adoptat un model intermediar și că Ungaria, Polonia și Bulgaria s-au raliat unui model moderat.

În România, comunismul a fost condamnat la nivel de doctrină, schimbarea regimului fiind consacrată prin acte juridice cu valoare constituțională, precum Comunicatul către țară al

există deja obligația de a declara apartenența sau neapartenența la poliția politică. În cazul funcționarului public există o asemenea condiție prevăzută la art. 50 lit. j din Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarului public și are următorul conținut: „Poate ocupa o funcție publică persoana care îndeplinește următoarele condiții: (...) j) nu a desfășurat activitate de poliție politică, astfel cum este definită prin lege”. Este firesc ca și conducătorii acestor instituții, ce au în subordine funcționari publici, să se supună unui filtru de moralitate.

Consiliului Frontului Salvării Naționale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1 din 22 decembrie 1989, și Decretul-lege privind constituirea, organizarea și funcționarea Consiliului Frontului Salvării Naționale și a consiliilor teritoriale ale Frontului Salvării Naționale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.4 din 27 decembrie 1989.

După o încercare nereușită, cea din 1997, adoptarea în România a Legii lustrației este lipsită de eficiență juridică, nefiind actuală, necesară și utilă, doar cu o semnificație exclusiv morală, ținând seama de perioada mare de timp care a trecut de la căderea regimului totalitar comunist.

De altfel, chiar inițiatorii legii, invocând art.53 din Constituție, afirmă că Legea lustrației se subscie acestei norme constituționale care statuează că "Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea [...] moralei publice, [...] ", morală întinată de cutumele comunismului.

La ora actuală, în România, în ceea ce privește funcțiile de demnitate publică, nu există o condiționare a ocupării acestora de neapartenența la vechile structuri comuniste, ci există doar obligația de a declara apartenența sau neapartenența la poliția politică.

În condițiile legislației actuale, o asemenea condiție este numai cea prevăzută la art.54 lit.j) din Legea nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și are următorul conținut: "Poate ocupa o funcție publică persoana care îndeplinește următoarele condiții: [...]j) nu a desfășurat activitate de poliție politică, astfel cum este definită prin lege".

Procedând la examinarea criticilor de neconstituționalitate, Curtea reține că, astfel cum rezultă din preambulul care însoțește Legea lustrației, adoptarea acesteia "este necesară pentru consolidarea valorilor și instituțiilor democratice din România și pentru protejarea principiilor fundamentale

	prevăzute de Constituție, justificând astfel restrângerea exercitării unor drepturi și libertăți ale unor persoane, prin restrângerea exercitării dreptului de a ocupa funcții numite sau alese în structurile de putere și în aparatul represiv al regimului comunist, în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989". Curtea ia notă de formularea într-o manieră defectuoasă, confuză și deficitară a preambulului legii, ceea ce duce la concluzia că restrângerile și interdicțiile prevăzute de această lege au ca scop "restrângerea exercitării dreptului de a ocupa funcții numite sau alese în structurile de putere și în aparatul represiv al regimului comunist, în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989".	
Art. 1. - În sensul prezentei legi, au făcut parte din structurile de putere și din aparatul represiv al regimului comunist	Curtea reține că în concepția legii criticate răspunderea juridică și sancționarea se întemeiază pe deținerea unei demnități sau funcții în structurile și aparatul represiv al fostului regim totalitar comunist. Răspunderea juridică, indiferent de natura	Art. 1 - În sensul prezentei legi, au făcut parte din structurile de putere și din aparatul represiv al regimului comunist, încălcând, prin chiar atribuțiile de serviciu pe care le-au exercitat, așa cum rezultă din Nomenclatorul de funcții al partidului comunist, drepturile Curtea Constituțională a criticat Legea Lustrației ca fiind "excesivă în raport cu scopul legitim urmărit, deoarece nu permite individualizarea măsurii. Această lege instituie o prezumție de vinovăție și o adevărată sancțiune colectivă, bazată pe o formă de

ei, este o răspundere preponderent individuală și există numai întemeiată pe fapte juridice și acte juridice săvârșite de o persoană, iar nu pe prezumții.

Așa cum s-a mai arătat, lustrația nu poate fi utilizată ca mijloc de pedeapsă sau răzbunare, deoarece scopul acesteia nu este pedepsirea celor prezumați vinovați. O pedeapsă poate fi impusă doar pentru o activitate criminală din trecut, pe baza Codului penal aplicabil și în conformitate cu toate procedurile și garanțiile procesului penal.

Or, supusă controlului de constituționalitate sub acest aspect, Legea lustrației este excesivă în raport cu scopul legitim urmărit, deoarece nu permite individualizarea măsurii. Această lege instituie o prezumție de vinovăție și o adevărată sancțiune colectivă, bazată pe o formă de răspundere colectivă și pe o culpabilizare generică, globală, făcută pe criterii politice, ceea ce contravine principiilor statului de drept, ale ordinii de drept și prezumției de

omului, Constituția din 1965 și legile în vigoare la acea dată precum și convențiile și tratatele internaționale semnate și ratificate de România în acea perioadă, în special Declarația Universală a Drepturilor Omului, adoptată de către Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 10 septembrie 1948 și ratificată de România, și a Convenției ONU asupra imprescriptibilității crimelor de război și a crimelor împotriva umanității, adoptată la 26 noiembrie 1968 și ratificată de România prin Decretul 547 din 29 iulie 1969, publicat în Buletinul Oficial nr. 83 din 30 iulie 1969, în care persecuțiile pe motive politice sunt integrate în noțiunea de crime împotriva umanității.

răspundere colectivă și pe o culpabilizare generică, globală, făcută pe criterii politice (...). De asemenea, Curtea Constituțională reține că "De aceea nu se poate pretinde că, respectând legile în vigoare și acționând în spiritul lor, cetățenii să aibă în vedere eventuale reglementări în vigoare."

Modificările făcute la articolul 1 al prezentei legi vin să elimine aceste critici ale Curții Constituționale, vizând individualizarea măsurii. Fiecare persoană care este supusă legii lustrației va intra sub incidența prezentei legi în funcție de faptele personale comise de aceasta în virtutea exercitării atribuțiilor de serviciu așa cum au fost prevăzute în fișa postului. Pe de altă parte, persoana respectivă a încălcat legile în vigoare la acea dată, ținând cont mai ales de tratatele internaționale ratificate de România, și care, în conformitate cu Constituția din acea perioadă, făceau parte integrantă din dreptul intern, precum și Constituția României din anul 1965. Cei

nevinovăție instituită prin art.23 alin.(11) din Constituție. [...]
Nicio persoană nu va putea fi supusă lustrației pentru opinii personale și convingeri proprii sau pentru simplul motiv de asociere cu orice organizație care, la data asocierii sau a activității desfășurate, era legală și nu a comis încălcări grave ale drepturilor omului. Lustrația este permisă doar cu privire la acele persoane care au luat parte efectiv, împreună cu organizații ale statului la grave încălcări ale drepturilor și libertăților omului. [...] Curtea consideră că Legea lustrației aduce atingere și principiului neretroactivității legii consacrat în art.15 alin.(2) din Constituție, potrivit căruia *"Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile"*. Legea se aplică pentru fapte și acțiuni săvârșite după intrarea ei în vigoare. De aceea, nu se poate pretinde ca, respectând legile în vigoare și acționând în spiritul lor, cetățenii să aibă în vedere eventuale reglementări viitoare.

care au încălcat atunci drepturile omului știau că fac acest lucru și, pentru diverse avantaje personale, încălcau în mod conștient legislația. În acest sens, nu se poate pretinde că persoanele vizate de Legea Lustrației au acționat „respectând legile în vigoare și acționând în spiritul lor.” Legea Lustrației nu are, deci, în vedere reglementări viitoare, ci constată încălcări ale legislației aflate în vigoare la data comiterii faptelor.

Art. 1 lit. a) persoana care a ocupat funcții politice de conducere retribuite de Partidul Comunist Român, denumit în continuare PCR, în aparatul central, regional, raional sau județean, după caz, al Partidului Muncitoresc Român, denumit în continuare PMR, al PCR, al Uniunii Tineretului Comunist, denumită în continuare UTC, al Uniunii Tineretului Muncitoresc, denumită în continuare UTM, membrii și membrii supleanți ai Comitetului Central al PCR/Comitetului Central al UTC;

Art. 1 lit. a) persoana care a ocupat funcții politice de conducere retribuite de Partidul Comunist Român, denumit în continuare PCR, în aparatul central, regional, raional sau județean, după caz, de Partidului Muncitoresc Român, denumit în continuare PMR, de Uniunea Tineretului Comunist, denumită în continuare UTC, de Uniunea Tineretului Muncitoresc, denumită în continuare UTM, membru al Comitetului Central al PCR și al Comitetului Central al UTC. Comitetul Central al PCR conducea întreaga activitate a Partidului Comunist Român în intervalul dintre congrese, conducea și îndruma în mod nemijlocit activitatea organelor de stat, în domeniul apărării naționale, a ordinii publice și a securității de stat (conform Statutului PCR). Persoana care a îndeplinit aceste funcții a făcut parte din conducerea la cel mai înalt nivel a regimului declarat a fi fost ilegal și criminal, coordonând activitatea poliției politice din România (Securitatea) și încălcând, în

mod repetat, articolele 27 - 34 din Constituția Republicii Socialiste România adoptată în 1965, aflată în vigoare până în 1990 (privind dreptul de asociere, libertatea presei, a întrunirilor, a mitingurilor și a demonstrațiilor, precum și libertatea cultelor religioase, inviolabilitatea persoanei și a domiciliului, secretul corespondenței și a convorbirilor telefonice, dreptul de petiționare și dreptul de proprietate, precum și articolele 2 (privind egalitatea de tratament fără deosebire de religie, opinie politică sau orice altă opinie, origine națională sau socială, avere, naștere sau orice alte împrejurări), 3 (privind dreptul la viață, la libertate și securitatea persoanei sale), 5 (privind tortura și pedepsele sau tratamentele crude, inumane sau degradante), 7 (privind egalitatea în fața legii), 10 (privind dreptul la un proces echitabil), 12 (privind imixtiunile arbitrare în viața personală și secretul corespondenței), 13 (privind libera circulație a persoanelor

		și dreptul de a părăsi orice țară, inclusiv a sa, și de a reveni în țara sa), 17 (privind dreptul de proprietate. "Nimeni nu poate fi lipsit în mod arbitrar de proprietatea sa."), 18 (privind libertatea gândirii, a conștiinței și a religiei), 19 (privind dreptul la libertatea opiniilor și exprimării), 20 (privind libertatea de întrunire și de asociere) și 25 (privind dreptul la un trai decent) din Declarația Universală a Drepturilor Omului;	
Art. 1 lit. b) persoana care a deținut calitatea de membru al Consiliului de Stat sau al Consiliului de Miniștri, precum și cei care au avut calitatea de ministru secretar de stat, prim - adjunct și adjunct al miniștrilor și al secretarilor de stat;		Art. 1 lit. b) persoana care a deținut calitatea de membru al Consiliului de Stat sau al Consiliului de Miniștri, precum și persoana care a avut calitatea de ministru secretar de stat, prim-adjunct și adjunct al miniștrilor și al secretarilor de stat. Persoana care a deținut una din funcțiile prevăzute în acest paragraf s-a aflat într-una din cele mai înalte poziții din executivul comunist, coordonând poliția politică și încălcând, în conformitate cu atribuțiile de serviciu ale acesteia, articolele	

		identificate în paragraful precedent (cel referitor la înalții demnitari comuniști ce făceau parte din legislativ) din Constituția Republicii Socialiste România din 1965 și din Declarația Universală a Drepturilor Omului;	
Art. 1 lit. c) persoana care a deținut funcția de prim-secretar, secretar al Comitetului județean de partid, președinte, prim - vicepreședinte și vicepreședinte al consiliilor populare județene, prim - secretar și secretar al comitetelor județene ale UTC, precum și persoanele care au deținut calitatea de membru al Comisiei Centrale de Revizie sau al Colegiului Central de partid al Comitetului Central al PCR;		Art. 1 lit. c) persoana care a deținut funcția de prim-secretar, secretar al comitetului județean de partid, președinte, prim-vicepreședinte și vicepreședinte al consiliilor populare județene, prim-secretar și secretar al comitetelor județene ale UTC, precum și persoanele care au deținut calitatea de membru al Comisiei Centrale de Revizie sau al Colegiului Central de Partid al Comitetului Central al PCR. Persoana care a deținut o astfel de funcție coordona nemijlocit activitatea Securității, aproba ieșirea din țară în excursii organizate a cetățenilor care aveau studii superioare, precum și încadrarea în munca a cetățenilor care aveau studii superioare în orașe	

		considerate închise, după efectuarea stagiaturii în localități în care erau încadrați prin repartitie guvernamentală, încălcând articolul 13 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. Persoana care a deținut o astfel de funcție coordona activitatea de propagandă și cenzură, încălcând articolele 18 și 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și articolele 28, 29, 30 și 31 din Constituția Republicii Socialiste România adoptată în 1965;	
Art. 1 lit. d) persoana care a exercitat funcția de activist în cadrul aparatului de propagandă al Consiliului Culturii și Educației Socialiste la nivel central, regional, raional sau județean, după caz, precum și directorii de editură, redactorii-șefi, redactorii-șefi adjuncți și secretarii generali de redacție ai instituțiilor de presă ale PMR, PCR, UTM și UTC din România la nivel național, regional, raional sau		Art. 1 lit. d) persoana care a exercitat funcția de activist în cadrul aparatului de propagandă al Consiliului Culturii și Educației Socialiste la nivel central, regional, raional sau județean, după caz, precum și director de editură, redactor-șef, la instituțiile de presă ale PMR, PCR, UTM și UTC din România la nivel național, regional, raional sau județean, după caz. Persoana care a exercitat una din funcțiile prevăzute la Art. 1 lit.d a avut	

județean, după caz;		responsabilități nemijlocite de propagandă comunistă și cenzură, încălcând prin chiar atribuțiile sale de serviciu, în mod repetat, articolele 28, 29 și 30 din Constituția Republicii Socialiste România din 1965, precum și articolele 18 și 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului;	
Art. 1 lit. e) persoana care a ocupat o funcție de conducere în învățământul de partid, organizat și finanțat de PCR, PMR, UTM și UTC;		Art. 1 lit. e) persoana care a ocupat o funcție de conducere în învățământul de partid, organizat și finanțat de PCR, PMR, UTM sau UTC. Persoana care a exercitat una din funcțiile prevăzute la Art. 1 lit. e a avut responsabilități nemijlocite de propagandă comunistă și cenzură, încălcând prin chiar atribuțiile sale de serviciu, în mod repetat, articolele 28, 29 și 30 din Constituția Republicii Socialiste România din 1965, precum și articolele 18 și 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului;	
Art. 1 lit. f) persoana care a făcut parte din structurile organelor de Securitate și a colaborat cu Securitatea, ca poliție politică, constatată ca		Art. 1 lit. f) persoana care a făcut parte din structurile organelor de Securitate și a colaborat cu Securitatea, colaborare constatată ca atare	Sintagma “poliție politică” a dispărut din corpul Legii CNSAS-ului.

atare de către organele în drept, potrivit legii;

de către organele în drept, potrivit legii. Persoana care a făcut parte din structurile organelor de Securitate și a colaborat cu Securitatea a încălcat, în mod repetat, articolele 27 - 34 din Constituția Republicii Socialiste România adoptată în 1965, aflată în vigoare până în 1990 (privind dreptul de asociere, libertatea presei, a întrunirilor, a mitingurilor și a demonstrațiilor, precum și libertatea cultelor religioase, inviolabilitatea persoanei și a domiciliului, secretul corespondenței și a convorbirilor telefonice, dreptul de petiționare și dreptul de proprietate), precum și articolele 2 (privind egalitatea de tratament fără deosebire de religie, opinie politică sau orice altă opinie, origine națională sau socială, avere, naștere sau orice alte împrejurări), 3 (privind dreptul la viață, la libertate și securitatea persoanei sale), 5 (privind tortura și pedepsele sau tratamentele crude, inumane sau degradante), 7 (privind egalitatea în fața

		legii), 10 (privind dreptul la un proces echitabil), 12 (privind imixtiunile arbitrare în viața personală și secretul corespondenței), 13 (privind libera circulație a persoanelor și dreptul de a părăsi orice țară, inclusiv a sa, și de a reveni în țara sa), 17 (privind dreptul de proprietate. "Nimeni nu poate fi lipsit în mod arbitrar de proprietatea sa."), 18 (privind libertatea gândirii, a conștiinței și a religiei), 19 (privind dreptul la libertatea opiniilor și exprimării) și 20 (privind libertatea de întrunire și de asociere) din Declarația Universală a Drepturilor Omului. Prin activitatea sa Securitatea avea atribuții de poliție politică;	
Art. 1 lit. g) persoana care a exercitat funcția de președinte sau președinte al unei secții a Tribunalului Suprem, de procuror general sau procuror general adjunct în cadrul unităților de procuratură, precum și persoana care a îndeplinit funcția de secretar de partid în oricare dintre		Art. 1 lit. g) persoana care a exercitat funcția de președinte sau președinte al unei secții a Tribunalului Suprem, de procuror general sau procuror general adjunct în cadrul unităților de procuratură, precum și persoana care a îndeplinit funcția de secretar de partid în oricare dintre	

instanțele judecătorești;		instanțele judecătorești. Funcția de poliție politică a Partidului Comunist nu putea fi exercitată deplin fără consursul Procuraturii și a conducătorilor instanțelor judecătorești. După anul 1965, majoritatea condamnărilor politice se faceau invocându-se infracțiuni inexistente de drept comun;	
Art. 1 lit. h) persoana care a ocupat funcția de comandant, inspector șef sau inspector șef adjunct, la nivel central sau județean, după caz, în cadrul inspectoratelor de miliție, comandanții, adjuncții și ofițerii anchetatori din centrele de detenție politică și lagărele de muncă forțată, secretarii de partid, precum și ofițerii politici din cadrul acestor instituții;		Art. 1 lit. h) persoana care a ocupat funcția de comandant, inspector șef sau inspector șef adjunct, la nivel central sau județean, după caz, în cadrul inspectoratelor de miliție, comandanții, adjuncții și ofițerii anchetatori din centrele de detenție politică și lagărele de muncă forțată, secretarii de partid, precum și ofițerii politici din cadrul acestor instituții. Persoana care a activat în cadrul direcțiilor politice și de învățământ ideologic din cadrul Ministerului de Interne și din cadrul Ministerului Apărării Naționale. Miliția a avut atribuții de poliție politică, preluând, în zona rurală, mai ales, atribuții ale	

		Securității;	
Art. 1 lit. i) persoana care a deținut calitatea de șef al unei misiuni diplomatice sau consulare românești din străinătate;		Nemodificat.	
Art. 1 lit. j) persoana care a activat în cadrul direcțiilor politice și de învățământ ideologic din cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Interne și Departamentului Securității Statului;		Se elimină..	Textul alineatului a fost deja cuprins în corpul altor alineate.
Art. 2. - Persoana care se află în vreuna dintre situațiile prevăzute la art. 1 nu poate candida și nu poate fi numită pe o perioadă de 5 ani consecutivi de la data intrării în vigoare a prezentei legi, pentru următoarele demnități și funcții publice:	Art. 2 din legea supusă controlului de constituționalitate prevede una dintre principalele sancțiuni colective care vizează dreptul de a candida și dreptul de a fi ales în funcțiile de demnitate publică enumerate al persoanelor care au aparținut anumitor structuri politice și ideologice. Dispozițiile acestui articol de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 37 și 38 prin care se consacră dreptul de a fi ales, cu interdicțiile expres și limitativ menționate. Este evident că dispozițiile art. 2 din Legea lustrației excedează cadrului	Art. 2 - Persoana care se află în vreuna dintre situațiile prevăzute la art. 1 nu poate fi numită pe o perioadă de 5 ani consecutivi de la data intrării în vigoare a prezentei legi, pentru următoarele demnități și funcții publice.	O persoană aleasă sau care candidează la o funcție aleasă nu se va afla sub incidența acestei legi pentru a nu îngreuna dreptul constituțional de a alege și a fi ales. Legea se va referi în continuare doar la persoanele numite.

	constituțional, prevăzând o nouă interdicție dreptului de acces în funcțiile publice, care nu respectă art. 53 din Constituție referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Astfel, Curtea constată că această limitare este lipsită de proporționalitate în raport cu scopul urmărit, întrucât aduce atingere înseși existenței dreptului și nu își justifică necesitatea într-o societate democratică.		
Art. 2 lit. a) președinte al României;		Se elimină.	Alineatele de la literele a) - e) se elimină ținând cont de observația Curții Constituționale privind neconstituționalitatea interdicției de a candida și a fi aleasă o persoană care se află sub incidența articolului 1 din prezenta lege.
Art. 2 lit. b) deputat, senator sau membru al Parlamentului European;		Se elimină.	
Art. 2 lit. c) membru al Consiliului Superior al Magistraturii;		Se elimină.	
Art. 2 lit. d) primar;		Se elimină.	
Art. 2 lit. e) președinte al consiliului județean, consilier		Se elimină.	

județean sau consilier în Consiliul General al Municipiului București, consilier municipal, orășenesc, comunal sau de sector al municipiului București;			
Art. 2 lit. f) consilier prezidențial sau consilier de stat în cadrul Administrației Prezidențiale;		Art. 2 lit. f) Se renumerează în Art. 2 lit. a) Conținutul articolului rămâne neschimbat.	
Art. 2 lit. g) secretar general, secretar general adjunct, șef de departament sau director general ori director în serviciile Senatului ori ale Camerei Deputaților;		Art. 2 lit. g) Se renumerează în Art. 2 lit. b) Conținutul articolului rămâne neschimbat.	
Art. 2 lit. membru al Guvernului, consilier de stat, secretar de stat, subsecretar de stat sau funcții asimilate acestora, secretar general, secretar general adjunct în cadrul ministerelor sau autorităților administrative autonome, membru al Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune și al Societății Române de Radiodifuziune, precum și membru al Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității;		Art. 2 lit. h) Se renumerează în Art. 2 lit. c) Conținutul articolului rămâne neschimbat.	

Art. 2 lit. i) consilier de conturi al Curții de Conturi sau judecător al Curții Constituționale;		Art. 2 lit. i) Se renumerează în Art. 2 lit. d) Conținutul articolului rămâne neschimbat.	
Art. 2 lit. j) președinte sau președinte de secție al Consiliului Legislativ;		Art. 2 lit. j) Se renumerează în Art. 2 lit. e) Conținutul articolului rămâne neschimbat.	
Art. 2 lit. k) Avocat al Poporului sau adjunct al acestuia;		Art. 2 lit. k) Se renumerează în Art. 2 lit. f) Conținutul articolului rămâne neschimbat.	
Art. 2 lit. l) membru în Consiliul de administrație sau în conducerea executivă a Băncii Naționale a României sau a altor bănci de stat;		Art. 2 lit. l) Se renumerează în Art. 2 lit. g) Conținutul articolului rămâne neschimbat.	
Art. 2 lit. m) membru în adunarea generală a acționarilor sau în consiliul de administrație al regiilor naționale, companiilor naționale și societăților comerciale cu capital de stat, ca reprezentant al intereselor statului român;		Art. 2 lit. m) Se renumerează în Art. 2 lit. h) Conținutul articolului rămâne neschimbat.	
Art. 2 lit. n) președinte sau vicepreședinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție, procurori generali, prim - adjunct al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție,		Art. 2 lit. n) Se renumerează în Art. 2 lit. i) Conținutul articolului rămâne neschimbat.	

procurori generali adjuncți, procuror șef și procuror șef adjunct ai Direcției Naționale Anticorupție, prim - procurori;			
Art. 2 lit. o) persoanele asimilate personalului corpului diplomatic și consular, cu funcții de conducere în cadrul acestuia;		Art. 2 lit o) se renumerează în Art. 2 lit. j) Conținutul se modifică în: persoana asimilată personalului corpului diplomatic și consular	Legea se referă la persoane și nu la categorii de persoane. Formularea “cu funcții de conducere în cadrul acestuia”, este o formulare vagă și neriguroasă.
Art. 2 lit. p) inspector general al Inspectoratului General al Jandarmeriei Române, prim - adjunct al acestuia, comandant, șef al statului major și adjunct al acestuia, ai unităților Jandarmeriei Române, inspectori șefi și inspectori șefi adjuncți la nivel central și local;		Art. 2 lit. p) Se renumerează în Art. 2 lit. k) Conținutul articolului rămâne neschimbat.	
Art. 2 lit. q) șef al Statului Major General al Armatei, adjunct și șef de direcție în cadrul Statului Major General;		Art. 2 lit. q) Se renumerează în Art. 2 lit. l) Conținutul articolului rămâne neschimbat.	
Art. 2 lit. r) directori și directori adjuncți ai Serviciului de Protecție și Pază, ai Serviciului de Telecomunicații Speciale, ai Serviciului Român de Informații și Serviciului de Informații Externe;		Art. 2 lit. r) se renumerează în Art. 2 lit. m) Conținutul se modifică în Director și director adjunct în Serviciul de Protecție și Pază, Serviciul de Telecomunicații Speciale, Serviciul Român de Informații și Serviciul de Informații Externe	Legea se referă la persoane și nu la categorii de persoane.

Art. 2 lit. s) șefii agențiilor sau instituțiilor de stat la nivel național, dacă aceste funcții au fost obținute prin numire;		Art. 2 lit. s) se renumerează în Art. 2 lit. n) Conținutul se modifică în șefii agențiilor sau instituțiilor de stat la nivel național	Legea se referă la persoane și nu la categorii de persoane. Formularea “cu funcții de conducere în cadrul acestuia”, este o formulare vagă și neriguroasă.
Art. 2 lit. ș) nu pot activa în cadrul institutelor finanțate de stat pentru studierea istoriei, cercetarea totalitarismului și a crimelor comunismului, precum și a Revoluției din decembrie 1989;		Art. 2 lit. ș) se renumerează în Art. 2 lit. o) angajat sau colaborator în cadrul institutelor finanțate de stat pentru studierea istoriei, cercetarea totalitarismului și a crimelor comunismului, precum și a Revoluției din decembrie 1989	
Art. 2 lit. t) membru în conducerea Agenției Naționale de Integritate;		Art. 2 lit. t) Se renumerează în Art. 2 lit. p) Conținutul articolului rămâne neschimbat.	
Art. 2 lit. ț) membru al Comisiei Europene, membru al Curții de Conturi Europene, membru al Curții de Justiție a Uniunii Europene, membru al Tribunalului și tribunalelor specializate ale Curții de Justiție a Uniunii Europene, membru al Curții Europene a Drepturilor Omului.		Art. 2 lit. ț) Se renumerează în Art. 2 lit. q) Conținutul articolului rămâne neschimbat.	
Art. 3. - (1) Persoana care își depune candidatura pentru una dintre funcțiile alese, prevăzute	Chiar dacă legea criticată permite apelarea la justiție pentru justificarea interzicerii	Art. 3 se modifică în totalitate și va avea urmatorul conținut:	Art. 3 din vechiul proiect de lege cuprindea referiri atât la persoana aleasă cât și la

la art. 2, depune o declarație olografă pe proprie răspundere, prin care precizează dacă s-a aflat într-una dintre situațiile prevăzute la art. 1. (2) Declarația pe proprie răspundere depusă de un candidat sau de o persoană aleasă într-una dintre funcțiile prevăzute la art. 2 este verificată la solicitarea Autorității Electorale Permanente. Aceasta din urmă solicită datele necesare Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, care în urma verificărilor efectuate întocmește o notă de constatare. Acțiunea în constatarea calității de persoană care a făcut parte din structurile de putere și din aparatul represiv al regimului comunist în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, ori contestația împotriva notei de constatare, se soluționează de către Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București. Cererea se introduce în cel mult 5 zile de la aprobarea notei de contestare sau de la comunicarea acesteia. Instanța se	dreptului de a candida și de a fi ales în funcții și demnități, aceasta nu reglementează un mecanism adecvat în scopul stabilirii desfășurării unor activități concrete îndreptate împotriva drepturilor și libertăților fundamentale. Cu alte cuvinte, legea nu oferă garanții adecvate de control judiciar asupra aplicării măsurilor restrictive.	1. Persoana numită, sau care se află, în momentul intrării în vigoare a legii, într-una din funcțiile prevăzute la art. 2, depune, în termen de 15 zile, conducătorului autorității publice din care face parte o declarație olografă pe proprie răspundere prin care precizează dacă s-a aflat într-una din situațiile prevăzute la art. 1. De asemenea, depune un Curriculum Vitae extins, care să conțină cronologia locurilor de muncă și a funcțiilor deținute de la prima sa angajare. Declarația pe proprie răspundere și Curriculum Vitae sunt verificate, la solicitarea conducătorului autorității publice din care face sau va face parte persoana respectivă, de către Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor fostei Securități (CNSAS). Conducătorul autorității publice interesate solicită Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor fostei Securități (CNSAS) o notă de constatare prin care să se specifice dacă persoana numită, sau care se află într-	persoana numită. S-au eliminat referirile la persoanele alese, care nu mai fac obiectul prezentei legi. Una din deficiențele constatate de Curtea Constituțională în critica prezentei legi a fost și că: "(...) dispozițiile Legii Lustratiei sunt lipsite de rigoare normative, nefiind suficient de clare și precise". De asemenea, Curtea reține că: "Chiar dacă legea criticată permite apelarea la justiție pentru justificarea interzicerii dreptului de a candida și a fi ales în funcții și demnități, aceasta nu reglementează un mecanism adecvat în scopul stabilirii desfășurării unor activități concrete îndreptate împotriva drepturilor și libertăților fundamentale. Cu alte cuvinte, legea nu oferă garanții adecvate de control judiciar asupra aplicării măsurilor restrictive". Prin modificarea art. 3 și eliminarea art. 4 s-a avut în vedere tocmai critica făcută de Curtea Constituțională. Astfel, noul text are acea "rigoare normativă" necesară, întregul mecanism de verificare și control judiciar fiind mult mai
---	---	---	--

pronunță în termen de 5 zile, iar hotărârea acesteia poate fi atacată cu recurs în termen de 3 zile de la pronunțare, dacă părțile au fost prezente, sau în 3 zile de la comunicare. Hotărârea instanței, rămasă irevocabilă, se publică de îndată în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. După rămânerea irevocabilă a hotărârii instanței de judecată prin care se constată calitatea de persoană care a făcut parte din structurile de putere și din aparatul represiv al regimului comunist în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, mandatul persoanei alese sau numite încetează de drept. După rămânerea irevocabilă a hotărârii, după caz, Autoritatea Electorală Permanentă sesizează, de îndată, parchetul de pe lângă judecătoria în a cărei rază teritorială își are domiciliu persoana respectivă.

(3) Pentru persoanele numite,

una din funcțiile prevăzute la art. 2, se află sau nu într-una din situațiile prevăzute la art. 1 al prezentei legi. CNSAS se va sesiza și, din oficiu, va face verificările necesare și va emite notele de constatare în conformitate cu prezenta lege

2. Persoana numită sau care se află, în momentul intrării în vigoare a prezentei legi, într-una din funcțiile prevăzute la art. 2, care nu a depus documentele prevăzute la alin. (1) este demisa de drept, la expirarea termenului de 15 zile.

3. Pentru emiterea notei de constatare, CNSAS va studia atât propria arhivă cât și Arhiva fostului Partid Comunist, aflată în custodia Arhivelor Naționale.

4. După emiterea notei de constatare, CNSAS și/sau Autoritatea publică interesată solicită, în mod obligatoriu, instanței competente să constate calitatea de persoană care a făcut parte din structurile de putere și din aparatul represiv al regimului comunist din România, în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989. Acțiunea în

clar descris. În ceea ce privește "garanțiile de control judiciar", noul text prevede că doar instanța hotărăște, în cele din urmă, dacă persoana respectivă cu trecutul său și actele sale personale, exercitate în virtutea atribuțiilor de serviciu prevăzute în nomenclatorul oficial de funcții al partidului comunist, se încadrează în prevederile art. 1 și deci este incompatibil pentru exercitarea funcțiilor și demnităților prevăzute la art. 2 al prezentei legi. De asemenea, dreptul la un recurs efectiv este asigurat prin lege, realizându-se astfel un deplin control judiciar al actelor de lustrare.

sesizarea Consiliul Național de Studiere a Arhivelor Securității, se realizează de către conducătorul autorității publice din care face parte persoana respectivă. Dispozițiile prevăzute de alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

constatare se soluționează de către Secția de Contencios Administrativ și Fiscal a Curții de Apel București. Cererea se introduce în cel mult cinci zile de la aprobarea notei de constatare sau de la comunicarea acesteia. Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare.

5. Hotărârea instanței, rămasă definitivă și irevocabilă, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. După publicarea în Monitorul Oficial a hotărârii irevocabile a instanței de judecată prin care se constată calitatea de persoană care a făcut parte din structurile de putere și/sau din aparatul represiv al regimului comunist din România, în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, mandatul persoanei numite încetează de drept.

6. După rămânerea irevocabilă a hotărârii judecătorești și după publicarea în Monitorul Oficial, Autoritatea publică interesată și/sau CNSAS sesizează, în mod

		obligatoriu, de îndată, Parchetul de pe lângă Judecătoria în a cărei rază teritorială îşi are domiciliul persoana respectivă, pentru ca acesta să constate, după caz, săvârşirea infracţiunilor de fals şi uz de fals în vederea trimiterii în judecată a persoanei vinovate, conform legii. Parchetul teritorial competent se va sesiza şi din oficiu.	
Art. 4. - (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, persoana care exercită o funcţie sau o demnitate publică dintre cele prevăzute la art. 2 este obligată să depună la instituţia la care îşi desfăşoară activitatea o declaraţie olografă, pe proprie răspundere, prin care să precizeze dacă s-a aflat într-una dintre situaţiile prevăzute la art. 1. (2) Persoana numită sau aleasă într-una dintre demnităţile prevăzute la art. 2 care din motive neîntemeiate nu a depus declaraţia prevăzută la alin. (1) este demisă de drept		Art. 4 se modifică integral. Noul text al art.4 va avea următorul conţinut: Declaraţia pe proprie răspundere pe care trebuie să o semneze o persoană numită într-una din funcţiile prevăzute la art. 2 sau care se află într-una din aceste funcţii în momentul apariţiei prezentei legi, va avea următorul conţinut: “Subsemnatul, ..., declar că nu am făcut parte din aparatul de partid şi de stat comunist şi nu am fost colaborator sau agent al fostei Securităţi”.	Prevederile art. 4, în forma iniţială, au fost cuprinse în art. 3 modificat.

sau, după caz, devine incompatibilă cu exercitarea funcției de demnitate publică, aleasă sau numită, la expirarea termenului de 30 de zile.			
Art. 5. - Prezenta lege nu se aplică persoanei care s-a aflat într-una dintre situațiile prevăzute la art. 1 înainte de a împlini vârsta de 18 ani.		Art. 5 rămâne neschimbat.	
Art. 6. - (1) Prin derogare de la prevederile art. 4 alin. (2), persoana aleasă, aflată în vreuna dintre situațiile prevăzute în prezenta lege, își va continua mandatul până la expirarea acestuia.		Alin. (1) Se elimină. din textul legii.	Legea nu se referă la persoane care au fost alese în demnitatea pe care o exercită.
Art. 6 - (2) Exercitarea funcției pentru persoana numită aflată în una dintre situațiile prevăzute de prezenta lege încetează la 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.		Alin. (2) devine articol unic. Textul aliniatului rămâne neschimbat.	
Art. 6 - (3) Pentru persoanele prevăzute la alin. (1) și (2), termenul de 5 ani începe să curgă de la expirarea mandatului sau de la încetarea exercitării funcției.		Art. 6 alin. (3) se elimină.	Alin. (3) se referă la persoane alese în diferite demnități și funcții publice. Persoana aleasă nu mai face, însă, obiectul prezentei legi, așa cum a fost ea modificată.